

foc i lloc

Un esdeveniment memorable

La crisi de BPA ha deixat desamparades moltes persones

DELFI **ROCA**

Escric aquesta columneta el dia que es compleixen dos anys de la roda de premsa del cap de Govern, Toni Martí, amb la qual s'iniciava la *crisi BPA*. En ella anunciava que l'INAF havia intervingut BPA arran d'una denúncia de la FinCEN per blanqueig de diners procedents del crim organitzat. Ha corregut molta tinta des d'aquell 10 de març del 2015. La *crisi BPA* ha marcat a foc l'activitat política i financera del país. Però també ha deixat desamparades moltes persones que o bé treballaven al banc o bé hi tenien relació. D'aquestes persones ningú en parla. El 2015 vaig escriure un article sobre elles titulat *278 espartans*, i punt. Per això avui demano perdó als invisibles d'aquest afer. Perdoneu-me per no haver estat al vostre costat quan vau veure que el terra s'enfonsava sota els vostres peus. Perdoneu-me per no cridar més alt quan us vau adonar que el futur dels vostres estimats seria esmicolat per altres persones, fredament. Perdoneu-me també per no haver sentit el vostre patiment, per no fer meva la vostra frustració, davant la traïció, davant la manipulació, davant l'engany, davant el xantatge i la pressió. També per no haver estat més

lúcid, fent-vos veure l'obvietat obviada. Segur que podia haver fet més. Per això aquest record m'acompanyarà sempre. Ara bé, de tot se n'aprèn. Del *cas BPA* he après, entre altres coses, com de roïns podem ser els humans. Enfrontats a una situació atípica, cerquem només la pròpia supervivència, sigui política, financera o laboral. En comptes de fomentar el suport mutu i la solidaritat, és el campí qui pugui davant l'adversitat. Al capdavall, quina ha estat l'estratègia dels que únicament s'han centrat que tot això acabi ignorat? La de sepultar-ho sota diverses capes d'ocultació. Fan servir la distracció constant per evitar que parem atenció al que realment és important: el patiment de les més de tres-centes famílies víctimes de tot plegat. Amb publicitat i pres-tidigitació informativa ens distreuen per evitar que advertim la realitat. Ens enganyen amb anàlisis esbiaixades per emmascarar els problemes i amagar els símptomes del mal dolós que han fet. Fins i tot s'han autoenganyat per defugir el que els resulta insuportable, fent que nosaltres també ens sumem a l'autoengany, fins acabar negant el que sabem que és cert.